

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 246/2019-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. septembra 2019 o ústavnej sťažnosti obchodnej spoločnosti WM Consulting & Communication, s. r. o., Žilinská cesta 130, Piešťany, IČO 34 127 798, zastúpenej advokátskou kanceláriou Roman Kvasnica a partneri, s. r. o., Žilinská cesta 130, Piešťany, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Roman Kvasnica, vo veci namietaného porušenia jej základného práva domáhať sa zákonom upraveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Csp 13/2016 takto

r o z h o d o l :

Konanie o ústavnej sťažnosti obchodnej spoločnosti WM Consulting & Communication, s. r. o., z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. júna 2019 doručená ústavná sťažnosť obchodnej spoločnosti WM Consulting & Communication, s. r. o., Žilinská cesta 130, Piešťany, IČO 34 127 798 (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva domáhať sa zákonom upraveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Csp 13/2016 (ďalej len „napadnuté konanie“).

2. Sťažovateľka vo svojom podaní uvádza, že „14. 10. 2016 vydal Okresný súd Bratislava III platobný rozkaz... ktorým zaviazal [REDAKOVANÉ]... a [REDAKOVANÉ]... zaplatiť sťažovateľovi ako žalobcovi žalovanú sumu spolu s príslušenstvom“. Platobný rozkaz bol doručený žalovanému v druhom rade 24. októbra 2016. Okresný súd vydal v uvedenej veci uznesenie zo 6. apríla 2017, ktorým platobný rozkaz zrušil. Keďže okresný súd rozhodoval prostredníctvom vyššieho súdneho úradníka, sťažovateľka využila možnosť podať proti označenému uzneseniu okresného súdu sťažnosť, ktorým žiadala uznesenie zo 6. apríla 2017 zrušiť. Okresný súd následne vydal uznesenie z 26. septembra 2017, ktorým zmenil sťažnosťou napadnuté uznesenie tak, že zrušil platobný rozkaz pre nedoručenie voči žalovanému v 1. rade. Sťažovateľka tvrdí, že platobný rozkaz „s poukazom na uznesenie z 26. 09. 2017 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť vo vzťahu k žalovanému v 2./ rade, nakoľko tomu bol doručený do vlastných rúk“. Sťažovateľka písomne požiadala okresný súd o vyznačenie doložky právoplatnosti a vykonateľnosti na platobnom rozkaze voči žalovanému v 2. rade na rovnopise platobného rozkazu, ktorý tvoril prílohu jej žiadosti. Namieta, že napriek jej urgencii z 12. februára 2018 a dvoch sťažností adresovaných predsedovi okresného súdu (z 29. marca 2018 a 7. novembra 2019) do podania sťažnosti neobdržala ani odpoveď na svoju žiadosť a sťažnosti a ani jej nebol doručený rovnopis platobného rozkazu s vyznačenou doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia vo vzťahu k žalovanému v 2. rade. Vychádzajúc z uvedeného, sťažovateľka je toho názoru, že okresný súd je nečinný a dochádza v jej veci k zbytočným prietahom, a teda aj k porušovaniu jej označených práv.

V tejto súvislosti tiež uviedla, že nevyznačením doložky právoplatnosti a vykonateľnosti sa nemôže domáhať núteného výkonu súdom uloženej povinnosti vo vzťahu k žalovanému v 2. rade. Taktiež zastáva názor, že dochádza aj k porušovaniu jej základného práva domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

3. Sťažovateľka v závere svojej ústavnej sťažnosti navrhuje, aby ústavný súd o jej sťažnosti rozhodol nálezom, ktorým vysloví:

„1. Okresný súd Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Csp/13/2016 porušil základné právo spoločnosti WM Consulting & Communication, s. r. o., na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, právo domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Okresnému súdu Bratislava III v konaní, vedenom pod sp. zn. 15 Csp/13/2016, prikazuje konať bez zbytočných prieťahov.

3. Spoločnosti WM Consulting & Communication, s. r. o. priznáva právo na primerané finančné zadosťučinenie v sume 1.000,00 Eur (slovom: jedentisíc euro), ktoré jej je Okresný súd Bratislava III povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava III je povinný zaplatiť sťažovateľovi náhradu trov konania k rukám právneho zástupcu sťažovateľa v sume 415,51 €...“

4. Dňa 30. augusta 2019 bolo ústavnému súdu doručené podanie sťažovateľky, ktorým oznamuje, že berie svoju ústavnú sťažnosť v celom rozsahu späť a žiada ústavný súd, aby konanie zastavil.

II.

5. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Podľa § 127 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov ak sťažovateľ vezme svoju ústavnú sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej uznesením zastaví.

8. V posudzovanom prípade vzhľadom na to, že sťažovateľka vzala svoju sťažnosť v celom rozsahu späť (bod 4), ústavný súd rozhodol o nej tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. septembra 2019